

Đó biết vén mảng sấp tó i, ngợi i ta có đón “pháp môn”. Tự rắc rỉ nhốt nhốt đón giáp, tự vi, nhân tình hờ c, Không Minh thìn sờ ; đón đón giòn nhốt bói bài, xin xâm, xin keo, và Bói Kiều...

Thực ra Bói Kiều cũng không đón giòn chút nào nêu theo sách vở. Cũng vì không đón giòn, nên chúng tôi “đón giòn hoá” theo cách chúng tôi: Đó ngay ngón cuộn Kiều tròn tròn mệt rủi chép tay thành tâm khôn nguyễn cõi Tiên Địa n, xưng tên hờ, bày tõi điu muôn bót tõi ng lai, hay gì gì đó..., nói gì cũng đòn c, nhung câu cuội phõi là: “Con xin chôn hai dòng... (thí dõi nhõ dòng 11, 12, chéng hõn) tõi trên đóm xuõng (hay tõi dõi i đóm lên, tuõi thích), xin cõi chéng minh.”

Rồi ngón i muôn bói, dùng ngón tay cái “rõ t, rõ t” vào nhung trang kiều nhõ “bác thõng bõn” “rõ t, rõ t” bài võ y! Xong bõm vào mõt chõ tuõi thích, rõ i đóm sõ dòng mà đã “nguyễn” lúc nãy(ví dõ dòng 11, 12). Vìc cuội cùng là đõc lên hai dòng đó, tõi hai câu lõi bát, cho mõi ngõi cùng “bàn”!

“Bàn Kiều” vén cùng huyết thõng või “bàn xâm”, “bàn sõ đõ”. Nó lõi léo nhõ cái lõi i không xõng cõa “thõy bàn”, và rõ t đúng sau khi... đã có kõt quõ!

Phõng pháp Bói Kiều cõa chúng tôi đón giòn nhõ võ y! Không cõn âm dõng ngũ hành, không cõn thái cõc lõng nghi mà đúng phong phóc(!). Xin kõi ra đây nhõng linh nghiõm có thõ nói là vô cùng. (còn nhõng lõi n trót lõi xin ém lõi!).

Trong bõn chúng tôi Tâm Cõn là ngõi “chõi ra” lõi bói Kiều nõ y, và cũng là ngõi... “khai bói” đõu tiên. Sõ là mõt lõi n nó bõ mõt cái bõp, trong đó chõa nhõ u giõ y tõi tuõi thân, mà quan trõng

Bói Kiệu

Tác Giả: Tina Thai

Thứ Sáu, 24 Tháng 12 Năm 2010 07:21

nhết là giày hoán đổi ch (tóm hoán nh?p ngū), t? giày t?i quan tr?ng c?a thanh niên tr?c năm 1975. m?t n?o, th?i m?t th?t th?t, nh?n nhó ch?ng kh?c “m?t m?t s? g?o” th?t bao c?p! Bí qu?á, n?o b?n “Bói Kiệu” nh?n n?i ? tr?n, v? d?c c? Tiên Đ?n phán; n?o d?c:

“M?t v?ng c? m?c xanh rì,
N?c ng?m trong v?t, th?y g?i n? a đ?u!”

C? b?n trong phòng tr? c?i r?n:

- Đúng r?i! Đúng r?i! Hay qu?á! M?t ti?u thi?t r?i!

M?t “th?y bàn”:

- M?y nh? l?i coi m?y có chui ch? n?o r?m r?p, m? k? b?n có khe n?c kh?ng?

L?i c?i r?n, “th?y bàn” d?o m?o:

- Ngh? b?y! Ý tao n?i n?o c? làm r?t lùm cây n?o g?n b? h?, b? ao g?i kh?ng?

Nh? d?c ch? đ?m, Tâm Cân kh?ng n?i kh?ng r?ng, v?i l?y xe, h?p t?p đ?p đ?. Khi v?, tr?nh c?i b?p cho m?i ng?i xem v?i v? m?t t?i r?i. C? b?n lao nhao:

- Đâu v?y? Đâu v?y? Hay qu?á ta!

Tâm C?n, v?a th?, v?a n?i, v?a c?i toe toét:

- Ngay chóc ch  b i r m v ... k  b n v ng n c... ti u!

C  b n c i l n:

- May m n l  không c  cha n o “ti u d ng” ngay d  nh  m y!

Tiếng l nh d n... sang c c ph ng b n. Quy n Ki u c a T m C n tr  thành b o b i! Sau n  “l m gi ”, b o ai mu n m n th  ph i n i cho m i ng i d u bi t, mu n b i chuy n g i th  n  m i cho m n! Th m t m n  mu n ai c ng biết, d  “b n” cho vui. Th c l ng ch ng t i c ng không tin l m, ph n l n l  t m ch t an i, v  m a vui cho d  nh  qu , nh  cha m . Th  m  ph n nhi u “qu ” l i tr ng bon! (th c ra nh  l  “x p ng a” - m t tr n hai, nh ng nh  “b n”, n n m i việc d u l ng nghi m sau chuy n d r i; c ng nh  “b n” s  d : “X i i! N m chi m bao ngay ch c, m  l i không m a!”. D m con g ai ca t ng h t l i, r  r  th m nhi u t n h u, v : “Quy n Ki u c a th ng T m C n m i linh!”

S  l ng nghi m không sao k  h t, v  c ng không th  nh  h t trong m y n m d i học. Duy c  m t l n, m  tr ng b n ch ng t i ch c f t ai qu n:

Dung Vào v  H  Ch n t  cu i d y, x m x m v o phòng ch ng t i. D a bi t “luật chơi”, Dung Vào vào:

- Anh T m l n cho em m n quy n Ki u, d  em coi t nh duyên ra sao. H , h !!

Sau khi làm xong th  t c d u ti n, cu i cùng c  Ti n Di n ph n:

“R o r ng trong ng c tr ng ng ,
D y d y đ c s n m t to  thi n nhiên”

Dung vỗ o đập mệt:

- Sao kêu vỗ y nè? Lạc quay rọi! Lạc rọi!

Mệt “thở y bàn”:

- Sao lối lạc? Đúng bon bon rọi còn gì? Nè! Tình duyên thì phai có trung cúc, có sau. Trung cúc “nhẹ thở” thì trúng quá rọi. Hi, hi...xin lỗi quay nóna cho biết tóm ng lai đi!

Dung Vỗ o nghe theo, xin lỗi lòn hai:

“Thôi rọi mệt đoá trà mi...”

Dung Vỗ o ngỗng đập, mệt úa nhả chíc lá. cỗ phòng cỗ i ròn, bỗi ai cũng biết câu sau là:

“Con ong đã rõ đập ng đi lỗi vỗ !”

Dung vỗ o rọi nỗi mệt, nghén ngào: “Oan cho tôi, sai rọi”. Trong phòng ai cũng ân hận, im lặng. Hà chén tách giỗ n:

- Đập tôi! Tôi xin mệt quay, cũng tình duyên đó. Chén hai câu đập trang nghen.

Rọi bài bỗn khén vái, trang Kiếu lột ra, đập nhiên Hà chén gập lỗi mệt nh, rọi “vèo” mệt cái vỗ quyển truyền vỗ tay Tâm Côn, Hà vỗ a lôi tay Dung Vỗ o, vỗ a bỗn c nhanh ra cỗ a, vỗ a nói:

- Bá lấp! Võ Dung!

Có phòng ngự ngón, không biết có Tiên Đèn phán thà nào mà Hà Chén giòn dòn nhảy? Mấy ngày sau chúng tôi mới biết, đó là:

“Nếu cưa Võ lù, máu mào gà,
...”

Quả cưa Hà Chén, là quả cuối cùng cưa niêm khoá lò!